ANUL I Nr. 2 4 PAGINI 1 LEU Cenzurat 1 IULIE 1935

Brațul de Fier

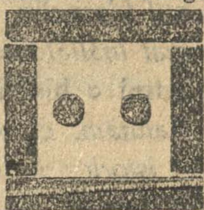
Semnul nostru în alegeri

APARE SUB INGRIJIREA UNUI COMITET

Gazetă de știri, îndrumări, educație naționalistă și creștină

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA Str. D. Zamfirescu 14 FOCȘANI

Semnul nostru în alegeri

Inutilitatea unei măsuri.

Un nume......cenzurat.

„Aceste mișcări cari în ordinea vechimei lor la înscrierea pe linia naționalismului intransigent sunt cele conduse de d-nii: prof. A. C. Cuza, (numele cenzurat) Oct. Goga, Vaida Voevod sunt singurile care au înțeles ceva din chemarea vremii“.

Din declarațiile D-lui Manoilescu la Constanța „Universul„ 12 Iunie a. c.

Iată o măsură care pe cât îi de inutilă pe atât îi de absurdă. Să cenzurezi numele unui om în condițiile în care ai cenzurat mai sus declarațiile D-lui Manoilescu, credem că a întrecut povestea cu struțul. Mă rog, este cineva în țara aceasta pe care să-l fi interesat mișcările de care vorbește mai sus ţinea de seamă și care să nu știe cine sunt inițiatorii și conducătorii acestor mișcări? Și atunci pe cine a servit măsura cenzurării unui nume de om. Dacă nu-i cunoscut acest nume, nu-i nici un motiv de al cenzura, iar dacă-i prea cunoscut — cum e cazul — atunci îi de prisos să-l cenzurezi cum l-ai cenzurat mai sus.

Dar, măsura'i... măsură.

Și'n țara în care se răsfață în coloanele unei prese deșănțate cu lux de amănunte toate cancanurile politice, în țara în care se poate scri dela Vlădică la Opincă și dela Cocoș Roș la Gh. Tătărăscu nu să poate scri numele unui singur om din această țară.

Măsură mai lipsită de tact, l l l l credem că nu există.

Ii bine, să se știe un lucru. In vremurile noastre, în momentele în care se accentuează din ce în ce o mișcare de dreapta, în majoritatea presei din București se pot — sub nasul cenzurei — trece apeluri zilnice pentru apărarea Prof. Constantinescu-Iași unul din comuniștii cu trecut. Apeluri comuniste admise de cenzură iată ce putem vedea pe când numele unui om de dreapta îi cenzurat.

Să pune problema însă și astfel. D-nii prof. A. C. Cuza, Oct. Goga, Vaida Voivod nu sunt șefii unor organizații de dreapta? Și de ce nu se ia atunci măsuri pentru toți de opotrivă. Nu înțelegem, să ponegrim pe nimeni, nu facem proces de intenții nimănui dar să analizăm obiectiv măsura *ingenioasă* (!) pe care guvernul a luat-o față de un singur om, asta o putem face.

Pentru că ori măsura e luată contra dreptei și dreapta luată în totalitatea ei, ori măsura este luată numai contra unei mișcări de dreapta — *cum e cazul* — care știi sigur, că nu glumește.

Și atunci un lucru îi cert, că dela strămoșul nostru Adam și până azi toată lumea poftește la pomul oprit, ori, cât se va încerca să oprească posibilitățile de contact chiar și numai prin cenzurarea numelui, cu atât se va desvolta curiozitatea celor ce așteaptă o Românie Nouă și vor ști să descifreze citind printre rânduri.

Așa fiind, puteți continua cu cenzurarea, l l l l l l l l

l l l l l l l l l l l l l l l

Ș-apoi cât o să mai ție!.. Mi-amintesc de cuvintele unui bătrân când a venit să-și vadă nepotul închis în acea iarnă de pomină: *„nepoate și Nemții au fost pe aci și s'au dus, d'apoi ăștia.....“*

Tase

Totul pentru țară!

Trei cuvinte, cari spun atât de mult și așa de clar tot cuprinsul lor, încât e de prisos orice lămurire, orice comentare. „Totul pentru țară“, va trebui să devină dajdia oricărui român pentru salvarea neamului și nu numai dajdia unei generații de sacrificați pentru binele tuturor.

Văd cu puterea închipuirii, cum se ridică ca o extraordinară clădire România nouă, România de mâine, *clădire așezată pe cea mai puternică temelie din câte s'a văzut.*

De altfel temelia nu se vede, deoarece așa este temelia: sub clădire se ascund pietrele dela temelie. Nici un nerod nu va tăgădui existența și valoarea temeliei când ochilor i-se înfățișează cea mai gigantică și mai rezistentă clădire.“

Sub zidurile României de mâine *stau drept temelie toți aceia cari au înțeles ce însemnează „Totul pentru țară“, adică ce însemnează a da totul pentru țară“ stau cele 28 de morminte, cei 28 de morți printre cari stau la loc de cinste H. Solomon, Sterie Ciumetti, Virgil Rădulescu, Constantin Niță, și dacă voiți și Nicadorii.*

Așa dar „Totul pentru țară“ trebue să fie călăuză și țintă de ajuns, „Totul pentru țară“ trebue să fie ultima rostire, care să moară odată cu suflarea plecată din trupul jertfit pentru „Hristos, Rege și Națiune“.

„Totul pentru țară“

Cine știe să moară, nu va fi rob niciodată!

IDEIA NU MOARE!

Ca nebunii s'au repezit stăpânii lumii și-au dat drumul valurilor de chinuri și suferinți umplând pământul de sânge, plânset și durere.

Mintea îndrăcită a prigonitorilor a născocit chinul, lanțul a strâns brațul martirilor și temnițele întunecoase le-au ros oasele cu umezeala și mucegaiul păreților sleiți de ger.

Trași pe roată și arși pe rug, dați mâncare fiarelor înfometate și cu gâtul sub luciul tăiușului de sabie, creștinii veacurilor primare cu zâmbet pe față au murit cu credința și nădejdea în venirea unor zile de biruință a răului, a unor zile de răsplată, de pace și de liniște.

Sf. Ap. Pavel scrie despre luptele primilor creștini, într'una din epistolele sale, *„prin credință au biruit împărății, au făcut dreptate, au dobândit făgăduințele, au astupat gurile leilor, au stins puterea focului, s'au împuternicit, din slabi ce erau, s'au făcut tari în războiu, au întors taberile dușmanilor în fugă.*

Alții au suferit batjocură și biciul, ba chiar lanțuri și închisoare. Au fost uciși cu pietre, au fost puși la casne, au fost herăstruiți, au murit uciși cu sabia, au pribegit în piei de oaie și în piei de capră, lipsiți, strâmtorați, rău primiți“.

Dar cu cât prigoana era mai mare, cu cât valurile de sânge curgeau mai din belșug, cu atât rândurile luptătorilor pentru adevărul etern se înmulțiau și stăteau gata să se jertfească pentru ideia ce le aducea nădejdea biruințelor sigure.

Scriitorul *Tertulian* scria prigonitorilor din aceia vreme, că toată persecuțiunea lor e zadarnică: *„Noi nu suntem de mult și totuși am umplut toate ale voastre, orașele și cătunele, palaturile, oștirea senatul, forul.*

Cu cât mai mult ne prigoniți, cu atât mai cu putere ne ridicăm pentrucă sângele mucenicilor s'a făcut sămânță din care am ieșit și mai mulți“.

De altfel nu-i mare greutate, să te gândești puțin și să vezi ce s'ar fi ales de ideia creștină, dacă martirii pe care-i cinstim în rugăciuni și'n cântări acum, s'ar fi lepădat de credință din pricina chinurilor și-a morții ne îndurate!

Și iarăși nu-i greu să observi cam ce s'ar alege de-o **Nație** când fiii săi de frica streinilor și-a înstrăinaților s'ar lepăda de idealurile ei, de viitorul ei! Praf și cenușă!

Da! praf și cenușă, spre exemplu, sa'r alege de **nația română** dacă fii săi — nu puturoșii și indiferenții ce stau cu mâinile încrucișate pe piept, ci acei, cari luptă pentru biruința crezului naționalist — s'ar îngrozi de prigoană și de moarte și s'ar abate depe linia neînfricoșaților luptători pentru adevăr și dreptate!

Am văzut că stăpânii lumii vechi zăpăciți de putere, de belșug și de huzur n'au bănuit, că din lanțuri, din sânge și morminte credința răsare mai frumoasă, mai dârză și mai neînvinsă!

Istoria zice-se, că din vreme în vreme se repetă!

Și ce frumos le spunea *Tertulian: „Noi nu suntem de mult și totuși am umplut toate ale voastre, orașele și cătunele, palaturile, oștirea, senatul forul.*

Cu cât mai mult ne prigoniți, cu atât mai cu putere ne ridicăm pentrucă sângele mucenicilor s'a făcut sămânță din care am ieșit și mai mulți!“

Pr. V. Boldeanu

PENTRU BISERICA

Gazeta „România Creştină" Anul I Nr. 6 dela Chişinău publică un apel lansat de D-l C. Z. Codreanu în vederea ridicării unei biserici în Bucureşti:

„O biserică legionară în capitala ţării

In semn de mulţumire lui Dumnezeu, pentru biruinţele pe cari El le-a dăruit şi în amintirea luptelor cari le-au purtat legionarii, în lungul şi greul drum, d-nul Corneliu Zelea Codreanu, *a luat înălţătoarea iniţiativă de-a* construi o biserică în Bucureşti.

Salutăm, cu deosebită smerenie, istorica iniţiativă a omului providenţial şi socotind că ne facem o sfântă datorie creştinească, publicăm apelul, de mai jos, aşa cum a fost salvat „de pe masa de operaţie a cenzurii".

Camarazi, Creştini şi Români!

Noi, un grup de tineri luptători legionari, am hotărât să ridicăm o Biserică aci în Capitala Ţării, în semn de mulţumire lui Dumnezeu pentru biruinţele pe cari El ni le-a dăruit, nouă tineretului românesc.

Nu există ceva mai frumos şi mai nobil decât înălţarea unui locaş de rugăciune în amintirea morţilor căzuţi şi în semn de mulţumire lui Dumnezeu.

E plin pământul românesc de Bisericele lui Alexandru cel Bun, Ştefan cel Mare, Mircea, Matei, Basarab şi Neagoe Vodă.

De mult însă tradiţia s'a rupt.

Acum, noi tineretul, legând firul de unde s'a rupt, v'om păşi pe urmele lor glorioase.

In vederea ridicării Bisericii avem un teren de 900 m. p. dar pentru satisfacerea regulilor edilitare mai este nevoie de încă 600 m. p. fără de aceştia nu se poate obţine aprobarea.

FAC APEL,

către toţi prietenii noştri să rupem din puţinul pe care il avem să cumpărăm câte un metru de pământ sau mai mult, după puteri.

Preţul unui metru patrat este 200 lei.

CorneliuZelea-Codreanu

N. B. — Banii se vor trimite pe adresa: D-l General Cantacuzino-Grănicerul, Bucureşti, Str. Imprimeriei Nr. 3.

Tineretul constructiv, la muncă! *)

Se ştie că anul trecut, în lunile de vară, circa 60 tineri naţionalişti, crescuţi la şcoala Căpitanului, au construit o biserică în comuna Cotiugenii-Mari Jud. Soroca; în patru luni, biserica a fost construită, sfinţită şi predată creştinilor, spre a avea unde se ruga lui Dumnezeu. Lucrul s'a efectuat gratuit!

Anul acesta, vor construi o a doua biserică în comuna Buga Jud. Lăpuşna (15 km. de la Chişinău).

*) „România Creştină" Chişinău anul I. nr 6

Spicuiri,

din diferite scrisori trimise către Preoţi, învăţători şi ţărani.

Mă adresez acelora dintre D-vs, cari simţiţi chemarea cea nouă a vremii. Acelora, cari auziţi un geamăt surd venind din adâncul pământului Moldovei.

Nu mai este glas de partid politic, care să vă înfrăţească frate cu frate şi care să vă promită în ajun de alegeri toate bunătăţile de pe lume. Sunt glasurile celor căzuţi pe câmpurile de bătae, sunt glasuri cari vin din fundul cimitirilor.

Vorbesc oasele părinţilor şi vitejilor noştri străbuni.

Ne chiamă la unire întru apărarea cauzei creştine şi româneşti.

Pentrucă ţara noastră se află la o mare răspântie. Ii bucata de pâine a copiilor noştri în joc.

Ştiu, o mai spun aceasta şi diferiţii politiciani: ţara este în mare primejdie atunci când ei nu sunt la guvern ci în opoziţie.

Ce-i cu ţara asta? Ce are? E săracă?

N'are câmpuri şi dealuri pline cu holde de aur? Nu are fer şi cărbune şi marmoră în măruntaele pământului? Nu pleacă în fiecare zi zeci de mii de vagoane de petrol peste hotare?

Nu pleacă mii de vagoane încărcate cu lemnărie peste mări şi peste ţări? Nu are oameni, cari muncesc dela răsăritul soarelui şi până în noapte târziu?

E săracă? *Nu! E suptă!* vorba poetului care se plânge umbrei lui Ştefan-Cel-Mare:

„Măria Ta, la noi în zadar ară plugul.

Căci holdelor noastre cu spicul de aur streinul le fură belşugul".

Atât, asupra acestui punct cred că neam înţeles.

*

Ce-i cu oamenii din ţara asta de se mănâncă între ei ca nişte câini? De nu-şi mai dau bună-ziua în sat? De-şi întorc spatele unul altuia chiar şi'n Biserică în faţa Sfântului Altar?

Cine-s aceştia cari trag cu dinţii din Ţară ca dintr'o bucată de găină friptă?

Oare n'or fi sosit vremurile din Evanghelie, cari spun: „se vor ridica frate în contra fratelui şi copil în contra pătinţilor"?

Şi n'aţi văzut aceasta la alegeri, când frate s'a bătut cu frate şi copil cu tatăl său?...Se împlinesc Scripturile... Şi spune în Evanghelie; „atunci va fi sfârşitul lumei"...

Şi eu zic tălmăcind: „atunci va fi sfârşitul neamului şi al Ţărei aceleia, în care se vor întâmpla asemenea lucruri".

Sfârşitul neamului românesc. Intrarea lui în robia streinului. Ingenunchierea lui treptat, treptat şi stingerea lui.

De aceia:

Bărbaţi şi Femei,

Câţi mai sunteţi în vigoare şi mai puteţi să vă smulgeţi din mrejile morţii, ridicaţi-vă ca un singur om... Strigaţi în toate părţile:

— Streinii ne-au copleşit.

— Politica ne omoară!

. . . .

„Cuvântătorii partidelor politice cutreeră din nou satele cerându-vă ajutor pentru ca să se poată reface. Sub domnia lor, Românismul de pretutindeni a sărăcit şi-a îngenunchiat în faţa streinului pripăşit de curând.

. . . .

In locul partidelor desbinate veşnic în luptă după locuri de frunte, în locul partidelor mereu aplecate străinilor, trebue să vină politica de neatârnare şi încurajare a Românismului susţinător de ţară.

Spuneţi celor ce vin din nou să vă apuce mâna, că ceasul lor s'a terminat.

„Pot pieri toţi cuvântătorii aceştia".

De acum încolo, de un singur glas va trebui să ascultaţi tainic şi nepătruns ca D-zeu: *Chemarea patriei!*

Acest glas să-l audă toată suflarea.

Lui să vă supuneţi într'un singur suflet".

C. Z. C.

Sfaturi, îndemnuri şi porunci!

Nu-i nimeni dintre oameni aşa de perfect, încât să n'aibă nevoe în viaţă de sfatul unui om mai bătrân, mai cu pricepere sau mai păţimit în multe şi de toate.

Aşa stând lucrurile, dăm mai jos sfaturile, ba chiar un fel de porunci, de care trebue să se ţină luptătorul naţionalist „pentru a nu se rătăci de pe drumul său glorios în zile de întuneric, de urgie şi de satanică ademenire.

1. *Nu crede în nici un fel de* informaţii de veşti, de păreri despre mişcarea din care faci parte, citite din *orice foaie ar fi* chiar dacă pare *a fi naţionalistă,* sau *şoptite la ureche de agenţi, sau chiar de oameni de treabă.*

Luptătorul conştient *nu crede* decât în ordinul şi'n cuvântul Şefului său.

Dacă acest cuvânt nu vine, *înseamnă* că nimic nu este schimbat şi că trebue să-şi meargă în linişte *drumul său înainte.*

2. *Dă-ţi seama bine* pe cine ai în faţă, Şi cântăreşte-l cum trebue şi când este un duşman, care vrea să te înşele, *Şi* când este un prieten prost pe care l-a înşelat mai înainte un duşman.

3. *Păzeşte-te* ca de-o mare nenorocire de omul strein, care te îndeamnă să faci ceva. El are un *interes* şi voeşte sau să-şi facă *interesul* prin tine, *sau să te compromită,* în faţa camarazilor tăi de luptă.

Acţionează *numai* din *ordin,* sau din iniţiativa ta proprie.

4. *Dacă vrea cineva* să te ademenească sau să te cumpere; Scuipă-l în ochi. — Numai proştii şi animalele sunt de vânzare.

5. *Fugi de* cei ce te linguşesc şi te laudă.

7. *Unde sunteţi* numai trei, trăiţi ca fraţii între voi; Unire, unire şi iar unire.

Sacrifică tot, calcă-te pe tine în picioare cu toate poftele şi cu tot **egoismul** din tine pentru această unire. Ea, *Unitatea,* ne va da biruinţa. Cine este contra unităţii, este contra biruinţei legionare.

8. *Nu-ţi vorbi de rău* camarazii, — Nu-i pârâ. Nu şopti la ureche şi nu primi să ţi se şoptească.

9. *Nu te speria dacă* nu primeşti ordine, veşti, răspunsuri la scrisori; sau dacă ţi se pare că lupta stagnează. *Nu te alarma,* nu lua lucrurile în tragic, căci Dumnezeu este deasupra noastră şi şefii tăi cunosc *drumul cel bun şi ştiu ce vor.*

10. *In singurătatea ta,* roagă-te lui Dumnezeu în numele morţilor noştri, pentruca să ne ajute, să suferim toate loviturile, până la capătul suferinţelor şi până la marea *Inviere* şi biruinţă legionară".

Pe deasupra acestor porunci de mai sus, mai ţine seamă şi de următoarele: Cinste, muncă, şi iar cinste!

Vinovaţii?

Frate eşti necăjit, plin de nevoi şi de necazuri!

Din brazdele voastre ce le răsturnaţi cu nădejde creşte pentru voi mămăliga stricată şi mucegăită, iar pentru cei ce se plimbă şi habar n'au de muncă, răsare cozonacul cu toate bunătăţile lui.

Cine poartă vina acestor înlănţuiri de suferinţi?

Vina este a acelora ce-şi închiriază şi-şi vând glasul şi pumnul pentr'un ţoiu de rachiu, o felie de pâine şi-o bucată de miezel putred.

Vina este a aceluia, cari votează de frică, a aceluia cari nu-şi preţueşte votul şi-l dă la voia întâmplării, fără să-şi dea socoteală, că în ziua de alegeri îşi pecetlueşte cu mâna lui soarta pe 1-4 ani.

Leg.

Citiţi şi răspândiţi gazeta **„Braţul de Fier".**

Răspândiţi şi faceţi cunoscut semnul nostru [▪▪] un patrat cu două puncte.

Pericol de moarte!

Am învăţat în clasele primare, şi apoi mai departe, ori de câte ori a fost vorba de istorie, câte ceva şi despre poporul jidovesc.

Partea cea mai de seamă, care ne interesează pe noi este aceia, în care se pot vedea jidovii deveniţi o nenorocire şi un prăpăd pentru popoarele ce şi-au făcut milă cu ei.

Răscolim istoria şi ne oprim la poporul egiptean.

Iosif feciorul lui Iacob, vândut, de fraţii lui, mari negustori egipteni, ajunge mare şi tare la curtea Faraonului.

Intr'o vreme de secetă generală, Iosif chemă pe tatăl şi pe fraţii lui în Egipt.

Ei bine, dintr'o singură familie, au ajuns aşa de mulţi şi aşa de periculoşi, încât s'au luat cele mai aspre măsuri împotriva lor.

Frământau pământul, făceau cărămizi şi le ardeau, cărau pietre, var şi nisip pentru zidirea marelor monomente de artă egipteană; erau într'un cuvânt, puşi la cele mai grele munci, ca să li să stingă neamul.

Jidovii însă deveneau din ce în ce tot mai mulţi, tot mai periculoşi.

S'a luat atunci cea mai grozavă şi cea mai sângeroasă măsură împotriva lor, tăierea copiilor noui născuţi de parte bărbătească.

Şi nici cu această teribilă măsură nu s'a putut înfrânge pericolul jidovesc.

Mântuirea egiptenilor a venit prin plecarea jidanilor, prin trecerea lor peste marea roşie!

Ce s'ar fi ales de egipteni şi de ţara lor, dacă nu luau această ultimă măsură? nu-i greu de aflat.

Stă, în faţa noastră, exemplu proaspăt şi nedesminţit, poporul rus şi ţara ruşilor.

Acolo stăpânesc jidovii; dăm mai jos spre încredinţare numele conducătorilor, cari stăpânesc peste 100 de milioane suflete de creştini, ce se sting de foame, de frig şi de tot felul de chinuri.

Consiliul Comisarilor Poporului. 1)

1) Lenin (*Ulianov-Ziderblum*), preşedintele consiliului, Rus (*după mamă Evreu*).
2. Cicerin, ministru de externe, (*Rus*).
3. Djugaşvili, ministrul naţionalităţilor (*Armean*).
4. Larin (*Lurie*) preşedintele consiliului superior economic, (*Evreu*).
5. Slihter, comisarul reparaţiilor (*Evreu*).
6. Protian, comisarul agriculturii (*Evreu*).
7. Lander, comisarul controlului de stat, (*Evreu*).
8. Trotzki (*Leon Braunştein*), comisarul flotei şi-a armatei, (*Evreu*).
9. Şmit, comisarul lucrărilor publice, (*Evreu*).
10. Caufman, comisarul domenilor statului (*Evreu*).
11. Lilina (*Knighisen*) comisarul furniturilor publice (*Evreică*).
12. Lunacearscki (*Mendelstam*) comisarul instrucţiunii publice (*Rus*) după mamă (*Evreu*).
13. Spiţberg, comisarul Cultelor (*Evreu*).
14. Zinovieff (*Apfelbaum*), comisarul poporului (*Evreu*).
15. Anvelt, comisarul sănătăţii publice (*Evreu*).
16. Gucovschi, comisarul finanţelor (*Evreu*).
17. Valadarschi (*Cogan*), comisarul presei (*Evreu*).
18. Uriţchi (*Radomâlschi*), comisarul afacerilor electorale, (*Evreu*).
19. Şteinberg, comisarul justiţiei (*Evreu*).
20. Fenigştein, comisarul evacuărilor, (*Evreu*).
21. Ravrici, ajutorul comisarului evacuărilor, (*Evreu*).
22. Zaslavschi, ajutorul comisarului evacuărilor (*Evreu*).

In total 22 membrii din care: Ruşi 3, Armeni 1, şi Evrei 18.

1) Rolul evreilor în revoluţia rusă, de Sergiu Florescu.

Prăpădul de lângă ţara noastră, din Rusia, se întinde pe zi ce trece şi peste noi, peste pământul românesc.

Neghiobii, ce privesc cu linişte acest pericol, pentru faptul, că ei n'au ajuns să fie daţi afară din casele lor şi să li se smulgă pâinea de la gură, să fie siguri că le va veni şi lor rândul; va fi însă prea târziu!

In timpul războiului, nemţii n'au cuprins de odată toată Oltenia şi Muntenia, ci încetul cu încetul au cuprins judeţ după judeţ, până la apele Siretului.

Tot aşa se petrec lucrurile şi acum, cu invazia jidovească, cu această cotropire a ţării româneşti de către jidovi.

Iată ce spunea în parlamentul ţării româneşti D-l C. Z. C. despre pericolul de moarte ce ameninţă din zi în zi tot mai mult viaţa naţiei româneşti: „Am fost în Maramureş, în Maramureşul care este leagănul descălicătorilor noştri, a Moldovenilor — Maramureşenii sunt străbunii lui Ştefan-cel-Mare şi Sfânt, domnul Moldovei;

Şi acolo, cu ocazia unui proces pe care l-am avut la Satu-Mare şi la care a asistat şi D-l Prof. Cătuneanu, a venit un om bătrân, cu plete albe şi-a făcut mărturie în faţa instanţilor judecătoreşti, de cele ce vă spun acum: „Noi, maramureşenii, suntem de viţă boerească şi-am avut moşiile noastre şi munţii noştri.

Până la 1848 eram stăpâni. La 1848, când eu eram copil, au venit cei dintâi jidani la noi în comună" . . .

La noi, la 1848, au venit cei dintâi cinci jidani, pe cari părinţii noştrii, văzându-i rupţi şi flămânzi, de milă i-au lăsat să stea la marginea moşiilor noastre. Astăzi, la 1930, noi, am pierdut 60, din cei 62 de munţi.

Noi românii, mai avem numai 2 munţi, iar restul de 60 de munti, sunt în stăpânirea jidanilor.

Astăzi, noi ne-am retras şi stăm sărmani şi fără pâine la marginea moşiilor lor".

Dacă aşa stau lucrurile, apoi fraţilor noştri, de-un neam şi de-o credinţă, cărora li-e frică să fie români, şi să lupte împotriva lipitorilor, cărora li-e dragă actuala stare de lucruri şi ajută pe streini, luând măsuri de prigoană şi de moarte împotriva românilor, le aruncăm în faţă blestemul poetului Eminescu: „Cine-a îndrăgit streinii
„Mânca-i-ar inima câinii,
„Mânca-i-ar casa pustia,
„Şi neamul nemernicia!"

V. B. Gorleţ

Pământul*)

Pământul ţării noastre geme
Pământul care ne-a hrănit
Pământul ţării noastre strigă
De jidovime-i cotropit.

Căci plaiurile mele sfinte
Căci codrii mei ce-i înverzişi
Căci munţii mei bogaţi în aur
De jidovime-s cotropiţi.

Priviţi cum ghiarele lui Iuda
Adânc se înfig în trupul meu
Priviţi cum sângele meu curge
Priviţi cum jidovii îl beau.

Iar fii mei murind de foame
Ajuns-a slugă la jidani
Căci fraţi de-un sânge şi de-o mamă
Vândut-au neamul pentru bani.

In lături Iuda cap de şarpe.
In lături jidoviţi păgâni!
In lături şărpi nu scoate-ţi capul
Căci apucăm securea'n mâini.

Destul ne-aţi supt în ţara noastră
Destul avutul ne-aţi furat
Destul ne-aţi sărăcit copii
Destul, dar încă n'aţi plecat.

De turci, de leşi scăpat-am Ţara
Tătari, maghiari înverşunaţi
Dar la jidani de vom lăsa-o
Ne-or blestema ai noştri fraţi.

Căci noi cu sânge cald plătit-am
Scăpând de ruşi acest pământ
Dar la jidani de vom lăsa-o
Nu ne-or primi fraţi'n mormânt.

Veniţi creştini din toată ţara
Veniţi dreptatea e cu noi
Veniţi să ne-apărăm pământul
Veniţi la crâncenul războiu.

*) Această poezie se cântă, cei cari ştiu, s'o cânte, să înveţe şi pe cei cari încă nu cunosc cântecele noastre.

O PRE INTAMPINARE

Camarazi şi Prieteni,

Am fost informaţi că unii agenţi ai forţei publice — bine înţeles — din acei cari nu-şi înţeleg rostul de apărători ai cetăţenilor băştinaşi şi paşnici, din sudoarea cărora li se plătesc lefurile, s'au pus de bună voe în serviciul înjositor şi exclusiv al partidelor zise de guvernământ încercând pe ici şi colo a „ciocni" adică a şicana găsind diferite motive acelora ce şi-au propus să dea „Totul pentru ţară".

Am auzit că vă cheamă sau vor încerca să vă cheme pe la poliţie sau posturi de Jandarmi sub pretext de a „desăvârşi unele cercetări" luându-vă diferite declaraţii şi ameninţându-vă; crezând că doar vă vor putea intimida sau convinge să renunţaţi la „Totul pentru ţară" cu deviza „Hristos, Regele şi Naţiunea".

Aceste ilegalităţi puse la cale de acei politiciani despre care un profesor universitar de teologie scria că „sunt cu burţile pline şi capetele seci", sunt ultimele spasmuri ale partidelor politice — victime şi ele, ale aşa zisei democraţii — şi în special a unui regim nenorocit, de crudă şi dureroasă amintire, ce va rămâne de pomină, vorbindu-se cu groază din generaţie în generaţie. Se va vorbi cum se vorbeşte acum despre îngrozitoarele şi sângeroasele năvăliri barbare, cari au semănat pe tot pământul românesc numai jalea şi pustiea.

De aceia cuvântul nostru este: fiţi respetoşi în faţa autorităţilor legale — „căci numai acelea sunt de la D-zeu" — ţineţi însă drumul vostru drept, continuaţi propaganda aşa cum aveţi instrucţiuni şi popularizaţi semnul nostru în alegeri

[• •] un pătrat cu doi ochi cari veghează.

De fiecare dată şi despre fiecare individ *ce se dă la voi*, indiferent în ce slujbă s'ar afla, comunicaţi-ne imediat, spre a lua măsurile legale pe cât va fi cu putinţă chemându-i la realitate, cât şi pentru a-i cunoaşte la timp şi a se plăti fiecăruia după osteneală şi sârguinţă.

N. V. Panciu

POLEMICI, ȘTIRI ȘI POȘTA NOASTRA

Ziarul „Timpul" dela Cernăuți, în articolul de fond intitulat „Un singur comandament" își exprimă dorința și credința, că numai uninduse între ele forțele naționaliste sub o singură comandă s'ar putea îndrepta lucrurile și'n țara noastră.

„Țara e inpărțită, astăzi în trei armate: cea condusă de patru decenii, de A. C. Cuza, cea condusă de Octavian Goga și cea mai proaspătă conducere de Alex. Vaida Voevod. *Nu trebue să uităm că există deși nu-i recunoscută oficial și mișcarea tineretului din Garda de Fier.*

Aceste trei armate puternice și cu fanatismul . . . . . gărzii de fier, trebue să fie canalizate într'un singur comandament".

Noi cei dela „Brațul de Fier" credem dimpotrivă, că problema pentru care luptă organizațiile cu caracter naționalist, nu poate fi și nu va fi rezolvită decât de-o singură organizație născută și crescută în chip organic.

Organizațiile compuse din grupări și blocuri au aceiași soartă și aceiași putere de muncă, pe care au servit-o și-o servesc încă drept exemplu național-țărăniștii și Național-liberalii!

* * *

Revista „Orientări" dela Moinești Bacău, are cele mai frumoase cuvinte pentru „Cuvântul Studențesc" și cea mai urâtă mustrare pentru ilegalitățile regimului actual:

„*Cuvântul Studențesc*, an X nr. 17. In timp ce bordelurile literare de pe Sărindar își flutură în soarele românesc perdelele roșii, cu mirosuri de hazna, — pe cerul înalt al sufletului (creștin ca o biserică și românesc ca o doină haiducească), a „Cuvântului Studențesc" cenzura a tras cu vătraiul groazei văl alb peste stele. Paginile apar goale, goale — și curate ca inima noastră, curate așa cum va fi țara asta curată cândva. Zadarnic, cenzura nu mai poate face nimic. Frica, frica doborâtoare, exasperantă, frica galbenă a masonilor și-a străinilor, a bandiților, și-a slugilor plecate în patru labe, frica lor cu nimic nu poate fi anesteziată. Căci, pe fiecare pagină albă, răsare ca un memento: „cine știe să moară, nu va fi rob niciodată". Asta e groaza tuturor: moartea. De asta fug. Dar cum puteți lupta împotriva ei? Cum o puteți birui, decât prin iubire? Și ei nu iubesc, ci urăsc. Ce luptă tragică și totuși ridicol de absurdă! Deoparte cei logodiți cu moartea pentru Hristos, Neam și Rege, dealta cei îngroziți de moarte, pentru satan, biroul. Credeți că închisorile, cenzura, procurorii și jandarmii pot s'ajute ceva? Haida de, fiți serioși bicisnicilor! Neamul ăsta știe să sufere până la desființare, dar *în ultima clipă*, renaște. Azi e vremea voastră, dar nu vă dați poalele peste cap, că șade rușine!"

ȘTIRI

Ziarul „*Tempo*" din 18 Iunie 1935 în ultima pagină anunță lansarea unui manifest vaidist semnat de evrei.

„In legătură cu rectificarea de program în ce privește chestiunea evreească — suntem în măsură să arătăm că peste câte-va zile va apare un manifest menit să producă senzație.

E vorba de un manifest vaidist semnat de un grup de intelectuali și scriitori evrei.

In acest manifest se va arăta că D-l Vaida nu intenționează să lupte împotriva tuturor, ci nu mai în contra unora dintre evrei, pe care îi urăște deopotrivă și populația evreiască.

Manifestul *evreilor vaidiști* va apare peste câteva zile".

Ziarul „*Universul*" din 20 Iunie 1935, ca și toate celelalte ziare de altfel, scriu despre conferința D-lui Vaida de la Cernăuți.

Intre altele D-l Vaida a adresat tineretului, care l-a primit în gară în cămăși verzi, câteva cuvinte în care spune că se consideră ca un deschizător de drum, și că pregătește terenul ca această generație de tineret să poată realiza România Românilor.

Președintele studenților d. Străchinaru răspunzând D-lui Vaida, arată că tineretul așteaptă pe adevăratul isbăvitor ce va veni sigur după d-sa. „D-stră sunteți apostolul, care arătați că a inviat ideea națională, că studențimea a fost răstignită așa precum a fost răstignit Iisus Hristos.

Dv. sunteți la fel ca și Ioan Botezătorul care striga odată în pustie oamenilor, care se adunase acolo: „*Eu vă botez cu apă, dar vine unul după mine, mai mare de cât mine, care vă va boteza cu foc și de sabia lui să se teamă tot muritorul*".

*

Ziarul „Curentul" din 17 Iunie 1935 anunță că Liga D-lui Cuza și partidul agrar al D-lui O. Goga și-au încetat existența prin contopirea într'o nouă organizație politică botezată cu nume frumos și la modă „*Uniunea Românească*".

Conducerea acestui nou partid o are atât D-l A. C. Cuza în calitate de Președinte suprem, cât și D-l O. Goga în calitate de Președinte activ.

Vin la rând apoi vicipreședinții supremi și activi și tot așa mai departe toate comenzile au fost împărțite între supremi și activi.

*

In ziua de 9 Iunie 1935, D-l Mihail Manoilescu a ținut o conferință la Constanța.

Vorbind despre modificarea constituției, problemă ce se agită dela o vreme încoace a spus, „că pentru o revizuire a Constituției în senzul ideilor vremii noastre nădejdea nu poate sta decât în ceia ce se numesc mișcările de dreapta.

Aceste mișcări, cari în ordinea vechimii lor la înscrierea pe linia naționalismului intransigent sunt: cele conduse de d-nii: prof. Cuza, Corneliu Codreanu, O. Goga și'n ultima vreme d-l Vaida, sunt singurele, cari au înțeles ceva din chemarea vremii."

* * *

Ziarul „Porunca Vremii" din 26 Iunie 1935, publică câte ceva în legătură cu delegația „Uniunii naționale a studenților creștini, români" care s'a prezentat în audiență la D-l Iuliu Maniu.

„Delegația a fost compusă din d-nii: Traian Cotigă, președintele U. N. S. C. R., Gh. Furdui, președintele centrului studențesc, Crânganu dela Iași, și *Neculai Totu*, fost conducător al studențimei ieșene, consilier al U. N. S. C. R.

Tot în legătură cu această audiență a delegației studențești, ziarul Credinia din 25 Iunie, a. c., scrie: „Unile cercuri dau explicații în acest fel: conducătorii studențimii înregimentați în fosta organizație a D-lui Corneliu Codreanu care astăzi nu mai privește bine acțiunea D-lui Vaida".

* * *

Fuziunea între D-l A. C. Cuza și D-l Goga anunțată ca înfăptuită în chip definitiv, de către ziare, — s'a denunțat, adică numai putem vorbi de ocamdată de „Uniunea Românească" — și nici de șefi supremi și de șefi activi.

* * *

La Broșteni-Putna autoritățile n'au găsit cu cale să facă pentru ziua eroilor un parastas după cum cere rânduiala creștină, în amintirea celor ce-au murit pentru țară și credință.

Luptătorii naționaliști din sat, au pus mână de la mână și-au completat și această lipsă.

Preotul ca și învățătorii au avut cuvinte de laudă pentru fapta celor de ispravă și cuvinte de ocară pentru mototogii ce-au uitat pe vrednicii noștrii înaintași.

* * *

La Focșani ca și la Panciu s'a luat măsuri cu ocazia zilei de 6 Iunie Ziua eroilor, să nu se mai permită să ea parte și rabinul jidovesc alături de preoții ortodoxi, în timpul slujbelor religioase.

De altfel ne mirăm, cum de-au primit până acum preoții, să stea alături cu jidovii la rugăciune, în timp ce canoanele Bis ortodoxe spun lămurit: Dacă vre'un cleric, ori mirean va intra să se roage în sinagoga iudeilor sau a ereticilor, (sau cu ei împreună) să se caterisească și să se afurisească. „*Canonul 65 apostolic*".

Poșta noastră

Comitetul de construcție al Bisericii din Movilița-Putna, aduce pe această cale mulțumiri tuturor celor ce s'au ostenit și-au pus la îndemână căruți pentru adusul lemnăriei dela Soveja, necesar la învelișul Bisericii.

La fel mulțămește și celor cari au subscris pentru ferestrele și ușile Bisericii.

Fraților Balan mulțumiri pentru lemnărie.

* * *

Mii de mulțumiri și calde rugăminți către Dumnezeu pentru cunoscuți, prietenii și camarazii din București cari au subscris pentru tabla de fier, necesară la învelitul Bis. din Movilița-Putna.

1 leu bucata.

Gazeta se vinde nu se dă de pomană.

Nimeni dintre oameni nu dă vreodată ceva pe degeaba.

Chiar și atunci când dai de pomană unui sărac, dai cu gândul, să faci tot pentru tine o faptă bună, să ai pe lumea cealaltă răsplată.

Singur Dumnezeu dă degeaba și la răi și la buni, fără să ceară înapoi ceva pentru nemăsuratele lui binefaceri.

Cine împarte gazetele gratuit e un om necinstit, are gânduri rele, când va ajunge la putere se va desbăgubi întreit și împătrit tot din spatele celui care a primit gazetă gratuită.

O gazetă costă lunar 4—5000 lei, într'un an sau doi costă peste 100.000 lei, cine-i prost să creadă pe cel care împarte gazete gratuit, că l-a pălit dragostea de popor și împarte sute de mii de lei sub forma gazetelor politice, fără gând viclean și scop de furtișag.

De aceia noi care suntem hotărâți să îndreptăm lucrurile rele și obiceiurile proaste și urâte din țară, cerem **1 leu** pentru gazetă, **50 lei** abonament de susținere, deoarece sunt numere ce se pierd pe drum de către poșta românească, cerem ajutor cinstit românului conștient pentru rezistența noastră pe calea, pe care ne găsim.

Nimic, așa dar, gratuit, deoarece hârtia, cerneala și mașina cer bani, iar omul, care muncește în spatele oricărei tipărituri, cere pâine.

Recunoaște și plătește munca fratelui tău, ca să ți se să ți se plătească la vreme!

* * *

Primim spre publicare articole cu caracter naționalist, dela oricare luptător, ca și de la orice bun român.

Poezii nu se publică, *deoarece se înțelege cu greu* acest mod de exteriorizare a gândurilor omenești.

* * *

Comitetul de redacție aduce cuvinte de laudă tuturor celor ce-au împărțit gazeta și-au întors costul la vreme.

Cei cari au primit spre vânzare un număr oarecare de gazete și n'au întors nici până acum costul, au dat cu acest prilej, dovadă de rea voință sau lipsă dela datorie.

Cu asemenea întârzieri, se încurcă munca și sârguința celor ce răspund la vreme!

Abonamente de susținere pe un an 50 lei, pe 6 luni 25 lei.

Informații, manuscrise, abonamente se pot trimite și se primesc la adresa: str. D. Zamfirescu 14, Focșani.

Focșani, Librăria și Tipografia Vasile N. Nanu